

THƠ GỬI NHỮNG ANH HÈ:



Ngoài xã hội khắp nơi vang tiếng khóc
Kẻ mất nhà, Người mất đất cha ông
Chùa bị phá, Đất nhà thờ bị cướp
Anh vui chi, Cười lắm thế, Anh hề?

Thuyền không biển, Cả năm neo bến
đợi
Nào dám ra khơi sợ "Tàu Lạ" đâm chìm
Rừng không chốn lên xanh, Rừng đã lụi
Lũ thác tràn về, Cuốn xác người trôi.

Cầu không móng lương tâm, Cầu đã
sập
Tan tành rồi, Nghìn tỷ, Thuế dân tôi
Cây không chốn che râm, Cây đã chặt
Mặc nắng to thiêu đốt những phận
người.

Thuốc đã mất lương tri, Toàn thuốc giả
Uống thật nhiều mà vẫn cứ "Ra Đi"
Học cho lắm cũng thua bằng cấp giả

Ở ngoài kia, Triệu "Tiến Sĩ" nghênh
đời.

Nông sản thiếu "Đầu Ra" đành đổ bỏ
Chất đầy đồng như nước mắt nông dân
Mảnh đất cha ông nay sắp "Nhượng"
Cho giặc ngàn năm, Đau xót vạn đời.
Đời nay lắm tang thương, Đời hết đẹp
Anh vui chi, Cười lắm thế, Anh hề?

Giải trí, Gameshows... tung bừng hoa
nở

Tiếng cười vang, Ngăn tiếng khóc bốn
bề.

Quê hương đã sắp rơi vào tay giặc
Miệng chưa kịp la đã bị bịt rồi
Tai giả điếc để đừng nghe tiếng khóc
Rồi đêm về, Anh có thấy vui không?

Đời ai cũng chỉ sống một lần anh ạ
Lợi danh rồi tan biến với hư không
Tiền có lắm, Quy tiên là tay trắng
Thương dân đi, Nhỏ chút lệ bên đời..!

TNCG-Ông Kỉnh